

PORSGRUNN
BIBLIOTEK

Porsgrunds Skytterlag

1900—1950

Lokals-
sm799.3K

PORSGRUNN
BIBLIOTEK

PORSGRUNDS SKYTTERLAG

GJENNOM 50 ÅR

UTARBEIDET AV
H. E. KJØLSETH

BRØDRENE DYRINGS BOKTRYKKERI 1950

Forord.

Det er vanskelig å treffe det riktige valg når en skal skrive en kortfattet historikk om et emne som Porsgrunds Skytterlag. Det er så utallige enkeltdetaljer som glir forbi når en vender blad for blad i de 3 tykke protokoller som beretter om skytterlagets virksomhet, så å si fra dag til dag, i de 50 år fra 1900 til 1950. Det kan ikke unngås at meget av interesse må gås forbi eller ofres en mer overfladisk omtale.

Skytterlagets utmerkede og omfattende kartotek har vært til overmåde god hjelp ved utarbeidelsen av nærværende historikk, og lagets sekretær Max Zunder, har bistått med statistikk etc.

De siste kapitler i historikken omfatter begivenhetene i de siste årene. Disse kapitler, gjenoppbygning og utvidelse av banen, velvillighet og samarbeid og fortjente medlemmer er skrevet av medlem av skytterlagets nåværende styre, John Bøhle.

Jeg benytter anledningen til å takke begge de nevnte lagsmedlemmer for deres verdifulle medvirken til å få historikken så fullstendig og korrekt som mulig.

Porsgrunn i november 1950.

H. E. KJØLSETH

Etter en lang fredsperiode fra 1814 og utover fikk man siste halvdel av forrige århundre striden med Sverige om unionsspørsmålene. Striden ble særlig skarp derved at enkelte kretser i vårt naboland temmelig åpenlyst truet med våpenmakt dersom ikke Norge bøyet seg for de svenske krav.

Situasjonen utløste i vårt land en sterk nasjonalsfølelse og en innbidt forsvarsvilje. Politikere og diktere oppflammet i tale og skrift det norske folk til å forberede seg til forsvar av sine rettigheter. I et flammende opprop til Norges ungdom skriver Bjørnstjerne Bjørnson :

Har du hørt hvad svensken siger
Unge norske mand
Har du set hvad som stiger
Op om kjølens rand.
Det er vaare gamle fædre,
De har aldrig vist det bedre,
End naar slike ord blir sagt.
Da at reise seg på vakt.

Og et annet sted sier han :

Gamlingen paa tinge
Skal faa stemme trygt og kjekt
Bakom rifleringe
Av vaar unge slekt.

Ikke minst for skyttersaken fikk disse truende politiske skyer en avgjørende betydning. Riflen var i de dager hovedvåpenet og skyteferdigheten derfor av den aller største viktighet. De begrensede våpenøvelser ga imidlertid ikke den tilstrekkelige anledning og tid til soldatens oppøving i en

virkelig presisjonsskyting. Her var det at skytterlagene skulle komme inn som et supplerende ledd av den største verdi.

I århundredets siste del reistes det ut over det hele land skytterlag etter skytterlag som med begeistring tok opp øvelsene på skytebaner som ble bygget, og skyteferdigheten blant landets ungdom ble drevet opp til stor høyde.

Til disse resultater bidro også meget den omstendighet at man fra 1890 og utover fikk nye moderne, langtrevkende skytevåpen av små kalibre. Den siste av de gamle rifletyper, Jahrmannsriflen, med 10—12 mm. blykuler, forsvant helt i løpet av få år etter at Krag-Jørgensenriflen av kaliber 6,5 mm. ble innført som den norske armes håndvåpen og ble produsert i tilstrekkelig antall. Denne utmerkete rifle, som var konstruert av bøsse-maker Jørgensen, ved Kongsberg våpenfabrik, står ennå idag, 60 år etter, som et av verdens beste infanterivåpen og brukes framleis av den norske arme og i skytterlagene.

Det er få idrettsgrener der som rifleskytningen utvikler hos sine utøvere egenskaper av slik verdi for soldaten, men også for individet i alminnelighet. Ro, kolblodighet, absolutt herredømme over nerver og muskler og et skarpt syn er uunværlige egenskaper for en god skytter. Og dertil kommer at det krever utholdenhet for å kunne nå opp på høyden i denne idrett. Disse strenge krav til skytteren gjør på den annen side idretten mer interessant. Det bidrar også til at interessen ikke taper seg, som i så meget annet, gjennom årene.

Skyttersakens betydning for landets forsvar har gjort at saken her stortingets bevåkenhet og statens støtte gjennom årlige bevilgninger.

Porsgrunds Skytterlag stiftes.

også i Porsgrunn hadde spørsmålet om å danne et skytterlag vært drøftet ved flere leiligheter omkring århundreskiftet.

Vanskelighetene ved å skaffe en brukbar skytebane hadde gjort at realiseringen av tanken var blitt utsatt til våren 1900. Der var da oppnådd et

tilbud fra gårdbruker Halvor Valler om anlegg av en skytebane på hans gård nordre Valler, ca 2 km fra Porsgrunn.

Efter innbydelse av direktør Andr. G. Wefring, skipsreder Chr. Knudsen, Frednes, kjøpmann Martin Johannesen og doktor Tønnes Birkeland holdtes der et møte på Central hotell den 28. mai 1900 hvori deltok ca. 40 herrer fra Porsgrunn og omegn. På dette møte ble

Porsgrund og omegn skytterlag

stiftet under stor tilslutning fra møtets deltakere.

Samtidig ble det vedtatt lover for laget og det ble besluttet å melde det nye skytterlaget inn i Telefylkets folkevæbningssamlag.

Lagets første styre ble :

Tønnes Birkeland, Porsgrunn, formann, Chr. Knudsen, Porsgrunn, kasserer, Edv. Langeland, Borgestad, Andr. G. Wefring, Porsgrunn og Ole Backe, Menstad.

Protokollen fra dette møte er undertegnet av følgende dellagere :

Martin Johansen	Math. Ilseng
Chr. Knudsen	Edv. Langeland
Andr. G. Wefring	Johansen (Eidanger bad)
H. E. Kjølsseth	Jonas Pedersen
Th. Colberg	O. Braarud
Halfdan Halvorsen	H. B. Henriksen
P. M. P. Myhre	L. Rødh
Erik C. Knudsen	Math. Slettene
Engbreth Myhra	Andreas Amundsen
Henrik Kjøster	Joh. M. Berg
Johs. Herstad	Theresius Ingebretsen
Anton Johansen	Tønnes Birkeland
Ole Backe	Hans Andresen
H. Svanstrøm	Nils Berg
Martin Halvorsen	A. M. Eriksen
Tellef Bernlsen	Halvor Lie
Bent Bentzen	Hans Reynolds
Halfdan Lie	Fr. Schneider
Johan Schjøtt	Ole Marius Abrahamsen
Kristoffer Myhra	Nils Aslaksen

Fra en feltskyting i lagets første år.

I første rekke fra venstre nr. 3 Holm Johnsen, 4 H. E. Kjølsest, 7 Chr. Knudsen.
I bakerste rekke 1. Edv. Langeland, 2. Halvor Valler, 3. J. M. Berg,
4. Anton Johansen, 5. Tønnes Birkeland.

Skytterlagets første skytebane.

Skytterlagets styre tok straks fatt på den viktige oppgave å få istann skytebane for laget

Gårdbruker Halvor Valler, som selv var aktiv skytter, stilte seg meget velvillig med hensyn til plass for banen. Den ble planlagt tvers over hans eiendom fra Vallermyrveien til Valleråsen. Stannplassen lå ca. 100 m. øst fra Vallermyrveien. De første 200 m. gikk over en myrstrekning med småskog som ble ryddet. De neste 300 m. gikk over flat, dyrket mark — med 400 meterholdet nesten midt på jorden — og i skråningen under åsen, 100 m. inne i skogen, lå 600 meterholdet. 1000 meterholdet fikk man høyt oppe i åsen bakenfor.

Det ble straks opparbeidet skyttergraver med sikringsmurer på 100 m. og 200 m. Senere utførtes tilsvarende anlegg på 400 m. og på 600 m. Et

par år senere ble det plassert skyteskive også på 1000 m. Det allervesentlige av anleggsarbeidet var utført av skytterlagets medlemmer, og med kjøreassistanse av grunneieren Halvor Valler.

Den med grunneieren opprettede avtale gikk ut på en leietid av 10 år. Grunnleien var kr. 100 årlig. Skytingen var begrenset til søndagen fra kl. 13, unntatt for inntil 3 skytterstevner hvert år.

Skyteøvelser foregikk utover sommeren 1900 på de hold som etterhvert ble ferdige og den 14. oktober ble banen innviet med en premieskyting for lagets medlemmer.

Lagets bane var dermed brakt så langt at regelmessige skyteøvelser kunne foregå på 100 m., 200 m., 400 m. og 600 m. Det stod dog ennå meget igjen å foreta av utvidelser og forbedringer, skytterhus og telefonanlegg. I de følgende år ble også disse arbeider utført av lagets medlemmer.

Skytterlaget i virksomhet.

Tidlig på våren 1901 tok laget med stor iver fatt på de arbeider som stod igjen å få utført for å få anlegget tjenlig for et større skytterstevne. Man hadde fått anmodning om å holde amtsskytterfest den 22. og 23. juni og laget påtok seg arrangement. Alt nødvendig, skytterhuset iberegnet, var ferdig til rette tid og stevnet ble holdt etter planen under stor tilslutning fra hele fylket.

I årene som nå fulgte, arbeidet laget jevnt og interessert med regelmessige øvelser, hyppige premieskytninger og større stevner. Medlemstallet vokste jevnt og sikkert. Allerede etter de første 5 års drift var antallet av medlemmer nådd 75, hvorav $\frac{4}{5}$ var aktive skyttere.

Til støtte for lagets virksomhet hadde man fått de vanlige offentlige bidrag, og enkelte lokale institusjoner, hvorav særlig skal nevnes Porsgrunds Sparebank, ytet leilighetsvis tilskott til laget. Det var dog stadig lagsmedlemmenes eget interesserte arbeide som var lagets styrke gjennom årene.

Skytterlaget anskaffer fane.

I de første årene hadde laget intet sam-
lende merke. Dette savn ble avhjul-
pet i 1907. Arkitekt Jacob Prytz påtok
seg da å utarbeide tegning til fane for
skytterlaget. Hans utkast ble antatt, og
fanen ble utført av dekorasjonsmaler
Lunde, Oslo. Den ble innviet 17. mai
1907, og ble båret for første gang i 17.-
maitoget samme dag.

Skytterlaget får ny skytebane.

Efter som tiden gikk vakte banespør-
s- målet bekymringer hos skytterlagets
menn. Til tross for den store velvilje

grunneieren Halvor Valler stadig viste overfor skytterlaget, så var det klart
at Valler gård ikke kunne betraktes som det blivende sted for skytebanen.
Ulempene for grunneieren, bebyggelsen som nærmet seg og den omstendig-
het at banen bare unntagelsesvis kunne benyttes om hverdagene, gjorde det
klart at man snart måtte søke og finne et sted som ikke var så begrenset
i sin bruk, og hvor man kunne få en mer langsiktig kontrakt.

I 1909 tok derfor skytterlagets ledelse opp til behandling spørsmålet om
å skaffe laget en ny bane.

En komite bestående av herrerne Anton Johansen, Edv. Langeland og
H. E. Kjølseth ble oppnevnt til å arbeide med saken. Allerede samme år
kunne komiteen legge fram et forslag til ny bane på Høgseth i Gjerpen
ca. 3 km fra Dorsgrunn. Ved nærmere forhandling med grunneieren på stedet
viste det seg umulig å komme til en brukbar ordning. Saken ble derfor
stilt i bero inntil videre.

Skytterhus og stannplass i 1930 årene.

Planen om å flytte banen kunne dog ikke oppgis. Den ble stadig viet oppmerksomhet, men først 10 år senere, i 1919, hadde man funnet et sted hvor eierne var villig til å gjøre kontrakt med skytterlaget om leie av grunn til ny bane og med muligheter for senere utvidelser.

Stedet som nå ble foreslått lå i Bjørndalen nær ved Eidanger jernbanestasjon, bak østre utstikker av Valleråsen. Den vesentligste del av området eiedes av gårdbruker Jacob Øvald. Han var selv aktiv skytter og overlot grunn på rimelige vilkår til laget og med en 20 års leiekontrakt. Grunnleien ble satt til kr. 200.— årlig, men han forærte hvert år kr. 100.— herav til skytterlaget. En mindre del av banens grunn tilhørte planteskoleier Michael Aamot. (600 m. holdet med nærmeste omgivelser). Også han var aktiv skytter. Leien for hans part av banen ble satt til kr. 50.— årlig. Endelig måtte man avfinne seg med Eidanger Prestegård (Kirkedepartementet) som hadde en beiterett på Jacob Øvalds eiendom. Opparbeidelsen av den nye bane var beregnet til bare kr. 1,413.— i direkte utgifter, idet man regnet med en vesentlig arbeidsinnsats av lagets egne medlemmer.

Det neste skritt var å få banen godkjent av statsmyndighetene. I den

anledning nedsattes det lovbestemte baneutvalg. Til dette oppnevntes av Porsgrunns kommune H. E. Kjølseth, av Eidanger kommune gårdbruker, tidl. ordfører, Abraham Traaholt, og skytterlaget oppnevnte som sine representanter i utvalget Chr. Knudsen, Porsgrunn og Arnt Bjerketvedt, Eidanger.

Utvalget fant den nye bane velskikket for øyemedet og innstillet enstemmig på at den godkjentes av myndighetene. Godkjennelsen ble gitt, og skytterlaget underskrev kontrakten med grunneierne Jacob Øvald og Michael Aamot den 25. august 1919.

På skytterlagets generalforsamling i mars 1920 ble det vedtatt å nedlegge skytebanen på Valler fra neste vår. I løpet av sommeren 1920 ble arbeidet på lagets nye bane drevet med full kraft. I oktober dette år var 100 m. og 200 m. holdene ferdige og den første premieskyting på den nye bane ble holdt den 31. oktober 1920.

De øvrige arbeider ved baneanlegget foregikk slag i slag utover høsten og neste vår og var ferdige i det vesentlige i løpet av 1921. Som et nytt innslag i banens utstyr fikk laget som foræring av sitt medlem Chr. Knudsen, Frednes, en selvanvisende skive som ble montert i terrenget ved 200 m. holdet. Der var lagt telefon til alle hold og 8 telefonapparater var i bruk. Kinematografen «Kveldsol» hadde yttet skytterlaget som gave kr. 750,— til dekning av banens beregnede kostende.

Den 9. oktober 1921 ble den nye bane i Bjørndalen innviet ved en stor premieskyting hvortil var innbudt de nærmeste skytterlag i distriktet. Banen viste seg å være førsteklasses. Etterpå holdtes fest med premieutdeling hvor borgermesteren i Porsgrunn holdt festtalen. Chr. Knudsen som nå hadde stått som skytterlagets kasserer uavbrutt i 21 år og på mange måter ellers deltatt aktivt i arbeidet ved laget, men fratrådte styret nå etter eget forlangende, ble ved anledningen utnevnt til lagets første æresmedlem og tildelt gylt medalje med innskriften: «For utholdenhet og oppofrende arbeide for skyttersaken». Foruten Chr. Knudsen er dr. Tønnes Birkeland, lagets første formann, senere utnevnt som skytterlagets æresmedlem.

Fra en feltskyting ca. 1908.

Knestående fra venstre 1. Tønnes Birkeland, 2. Anton Johansen, 4. Andr. G. Wefring.
I bakerste rekke lengst til høyre Th. Colberg og Nils Buer.

Et tilbakeblikk ved 25 års jubileet i 1925.

I 1925 kunne Porsgrunds Skytterlag se tilbake på 25 års virksomt arbeid i skyttersakens tjeneste uten nevneverdige døde perioder som det har lett for å bli i foreninger. Selv under verdenskrigen i 1914—1918 og i krisetiden etterpå holdt laget jevnt fram med sitt arbeid selv om denne tid kanskje bør betegnes som en stillere periode også i skytterlaget.

De ordinære øvelser har vært drevet ufortrødent den hele tid. I øvelsene har inngått kurser med instruksjonsskyting ledet av militære befalingsmenn. En tid ble også skytebanen stilt til disposisjon for skoleskytning for ungdom under ledelse av sine lærere.

Feltmanøvrer med premieskytning ute i terrenget har gått inn i øvelsene hvert år som et særlig viktig ledd. Disse øvelser har vært foretatt dels om sommeren, dels som vinterøvelser med utmarsj på ski i forbindelse med skytningen.

Hyppige lokale premieskytninger har vært holdt og en rekke større skytterstevner har laget arrangert i årenes løp.

Alt i alt må det være riktig å si at lagets forskjellige styrer aldri har spart seg eller veket tilbake for å ofre tid og arbeide, ofte langt ut over det rimelige, både hvor det dreiet seg om skytterlagets alminnelige virksomhet og når det gjalt arbeidet ved anleggene.

Man må også ha rett til å se som et resultat av alt arbeidet at laget i disse første 25 årene har fostret en rekke dyktige skyttere som har kunnet hevde seg i den skarpeste konkurranse med andre. Det vil nedenfor bli gitt en del statistiske data bl. a. over dem, som har erobret landskyttervesenets sølv- og gullmedaljer og over andre av lagets medlemmer som har oppnådd utmerkelser som skyttere.

Ved inngangen til jubileumsåret 1920 stod Porsgrunds Skytterlag som det største i Grenlands skyttersamlag. Medlemstallet var da ca. 90, og av disse var 73 fredveskuddsskyttere.

Årene går.

De første 25 årene av skytterlagets levetid hadde stillet store krav til lagets styre og til dets medlemmer. Oppgavene ble ikke mindre og lettere i det følgende fjerdedels århundrede. Riktignok var banespørsmålet brakt i en sikrere stilling, noe som er en hovedbetingelse for godt arbeide i et skytterlag. Men likeså viktig er det at lagets ledelse og dets medlemmer holder interessen og treningen oppe, og at der skjer en jevn rekruttering av yngre krefter til laget.

Det vil ofte inntreffe i foreninger at perioder med intenst og krevende arbeide følges av slappere eller tregere virksomhet. Porsgrunds Skytterlag har heller ikke vært helt skånet for dette. Ser man på lagets medlemsstatistikk viser det seg dog at svingningene nedover faller på spesielle kriseår, mens på den annen side de høye topper har sin forklaring i sær-

lige omstendigheter. Således viser krigsåret 1940 en rekordstigning til 361 aktive skyttere.

Det gjennomgående bilde av lagets virksomhet i de forløpne 50 år er et jevnt og målbevist arbeide med god tilslutning av aktive skyttere og regelmessige øvelser. Det er ikke bare baneskytningen som i så måte er talende. Også øvelsene i den praktiske anvendelse av skyteferdigheten, terrengskytningen, er ofret en bred plass. Slike øvelser har foregått både sommer og vinter og alltid med god tilslutning.

Hva skyteøvelsene i landets skytterlag og den derved oppnådde skyteferdighet betyr for landets militære forsvarsberedskap under våre forøvrige begrensede forsvarsmuligheter ga krigen i 1940 et godt bevis for, selv om kampene den gang ble meget begrenset. Det var mange fra Porsgrunn og fra andre skytterlag i Telemark som den gang fikk vise sin dyktighet i å bruke riflen. Og noe lignende kan atter melde seg før man aner det. Skyttersakens hovedformål, å øke forsvarsberedskapet, vil derfor som hittil sikkert komme til å stå som første post på Porsgrunds Skytterlags arbeidsprogram.

35-års og 40-års jubileer.

I 1935 hadde skytterlaget vært i funksjon i 35 år. Jubileet ble feiret med et stort midtsommerstevne i juli samme år. Det var som vanlig ved lagets stevner stor deltagelse og meget flotte skyteresultater.

I jubileets anledning ble det gjort en rekke nye tiltak for å drive opp interessen for skyteferdigheten. Således ble det oppstillet særskilte pokaler for treningsøvelsene, lags- og klasse-mesterskapsskytninger ble instituert og flere spesielle vandretrofeer ble satt opp. Disse tiltak resulterte i at tallet på aktive skyttere steg til nesten det dobbelte og satte året etter høyde-rekord med 157 aktive skyttere.

De mange vandrepremier og andre spesielle utmerkelser som det fra

dette tidspunkt ble anledning til å konkurrere om, har uten tvil hatt stor innflytelse på øvelsene, noe som framgår tydelig av det store skuddantall som laget har kunnet notere seg fra den tid.

40-års jubileet inntraff under verdenskrigens tegn i 1940. Det ble ingen fester eller konkurranser. Derimot kan man si at jubileet ble feiret med en veldig innsats for å dyktiggjøre ungdommen i skarpskytning.

Efter at den annen verdenskrig var brutt ut i 1939 var det for hele landet utarbeidet planer for oppøving av ungdommen i skyting. Porsgrunns forsvarsforening og Porsgrunds Skytterlag gikk inn for oppgaven med den største iver. Den 29. desember 1939 inneholdt avisene i Porsgrunn en oppfordring til alle som mente seg feltdyktige, og da særlig fritrukne vernepliktige mannskaper, om å melde seg til øvelsesskyting. For å gjøre deltakelsen uavhengig av utgiftene ble det søkt om private bidrag til formålet. Pengebidragene strømmet villig inn. Videre ble folk som eiet armerifler oppfordret til å låne dem ut til laget. Dette ved siden av utlån av rifler fra armeens depot på Heistadmoen gjorde det mulig å drive øvelsene rasjonelt og uavbrutt allerede fra de første dager i januar 1940. Instruksjon og øvelser ble drevet tidlig og sent inntil tyskerne ut på sommeren satte en stopper for det hele. Da hadde man imidlertid allerede nådd et antall aktive skyttere for dette året av 361 eller mer enn det dobbelte av rekorden av 1935 som var på 157. Og der var avgitt i gjennomsnitt 70 skudd pr. skytter.

Skytterlagets konkurransetrofeer og utmerkelser.

Det er ikke plass i en kortfattet historikk for oppregning av de mange lokale konkurranser, større skytterstevner, terrengkonkurranser og feltmessige skytninger som har vært holdt i årenes løp, eller for resultatene av disse. En må innskrenke seg til å gi uttrykk for helhetsbilledet. Dette er for Porsgrunds Skytterlag særdeles tilfredsstillende. Det kan suppleres med en oversikt over de spesielle trofeer som er blitt satt opp for å stimulere skytterne til å nå det best mulige resultat av øvelsene.

I de første årene av lagets virksomhet innskrenket denne side av konkurranseskytningen seg vesentlig til en alminnelig premiering i de enkelte klasser og forøvrig til kamp for å oppnå landsskytterorganisasjonens offentlige utmerkelser, gull- og sølvmedaljene. De av skytterlagets medlemmer som har oppnådd disse medaljer er følgende:

Gullmedaljer:

H. E. Kjølseth	1903	Halvor Grotbæk	1930
Anton Johansen	1905	Johan Aspaas	1932
J. M. Berg	1906	Arne Lerstang	1934
Chr. Knudsen	1906	Otto Aune	1937
Asbjørn Linddalen	1924	Anders Oksum	1938
O. Chr. Magnussen	1926		

Sølvmedaljer:

H. E. Kjølseth	Johan Aspaas
Anton Johansen	Arthur Andersen
J. M. Berg	Haakon Hem
Chr. Knudsen	Anders Oksum
Anton Kjølseth	Asle Sundsaasen
Arne Lerstang	Jacob Sundsaasen
O. Chr. Magnussen	Hilmar Køller
Johan Buer	Peder Andersen
Halvor Grotbæk	

I de siste 15 årene, men særlig da i jubileumsåret 1935, ble det som et virksomt middel til fremme av skyteferdigheten stillet opp en rekke vandrepremier. Dette har uten tvil vært en sterk spore for skytterne til både å drive sine øvelser og til å yte sitt beste. De viktigste av disse trofeer må derfor vies en kort omtale samtidig med at vinnernes navn blir tatt med i omtalen.

I 1935 ble innført skytning om treningspokaler, lags- og klassemesterskap, «erte konge»-skytingen og forskjellige andre spesielle konkurranseskytninger.

Porsgrunn Forsvarforenings vandrepokal. Om denne konkurreres det ved lagets årlige sommerstevne.

Jubileumpokalen av 1935 for konkurranser med andre skytterlag. Den ble vunnet til odel og eie av Porsgrunds Skytterlag i 1939.

Lagmesterskapet innen skytterlaget ble innstiftet i 1935. De som siden er blitt lagmestre er følgende:

1935: Johan Aspaas	1946: Kurt Realfsen
1936: Asbjørn Linddalen	1947: Anders Oksum
1937: Arthur Andersen	1948: Anders Oksum
1938: Anders Oksum	1949: Anders Oksum
1939: Asbjørn Linddalen	1950: Anders Oksum

I 1920-årene var det unntagelsesvis skutt om klassemesterskapet innen skytterlaget. Denne skytterkonkurranse ble opptatt påny i 1934. Vinnerne av disse mesterskap har siden vært følgende:

1934:	3. klasse:	E. Räftevold
	2. »:	Peder Buer
	1. »:	Helge Buer
1935:	3. klasse:	Johan Aspaas
	2. »:	Anders Rønningen
	1. »:	Kurt Realfsen
1936:	3. klasse:	Asbjørn Linddalen
	2. »:	Sverre Siljan
	1. »:	Haakon Hem
1937:	4. klasse:	Arne Lerstang
	3. »:	Arthur Andersen
	2. »:	Haakon Hem
	1. »:	Anders Oksum
1938:	4. klasse:	Arthur Andersen
	3. »:	Haakon Hem
	3. »:	Anders Oksum
	1. »:	Johs Tunby
1939:	4. klasse:	Asbjørn Linddalen
	3. »:	Anders Oksum
	2. »:	Max Zunder
	1. »:	Asle Sundsaasen
1946:	4. klasse:	Kurt Realfsen
	3. »:	Haakon Hem
	2. »:	Aslak Ajer
	1. »:	Peder Andersen
1947:	4. klasse:	Anders Oksum
	3. »:	Asle Sundsaasen
	2. »:	Peder Andersen
	1. »:	Gunnar Haugen

1948:	4. klasse:	Anders Oksum
	3. »:	Asle Sundsaasen
	2. »:	Th. Ragnhildrød
	1. »:	Edv. Jonassen
	Junior	A. Ragnhildrød
1949:	4. klasse:	Anders Oksum
	3. »:	Peder Andersen
	2. »:	J. Sundsaasen
	1. »:	Stian Helgetveit
	Junior	Rolf-Otto Zunder
1950:	4. klasse:	Anders Oksum
	3. »:	Arne Lerslang
	2. »:	Harald Fjone
	1. »:	Johan Legar
	Junior	H. S. Realfsen

På årsmøtet den 10. desember 1936 fikk laget ved dr. Birkeland overrakt *Stifternes Vandrekjede* (evigvandrende). Dette kjede tildeles hvert år lagsmesteren. Dessuten får lagsmesteren et diplom.

«*Ertekrukken*» er stedsevandrende, gjelder bare for lagets medlemmer. Der skytes om den ved årets avslutningsstevne. Vinneren blir utropt som årets «ertekonge» og feires ved en ertemiddag i skytterhuset.

Følgende er Ertekonger :

1935:	Johan Aspaas
1936:	Asbjørn Linddalen
1937:	Sverre Siljan
1938:	Asbjørn Linddalen
1939:	Asbjørn Linddalen
1947:	Anders Oksum
1948:	Sigurd Resell
1949:	Sigurd Resell
1950:	Sigurd Resell

I 1936 ble det satt op en «*triangelpokal*» for konkurranse i feltskytning mellom Brevik skytterlag, Fjelluglen skytterlag (Gjerpen) og Porsgrunds Skytterlag. Den ble vunnet 3 år på rad og dermed tatt til odel og eie av Porsgrunds Skytterlag i 1938.

I 1939 oppstiltes «*Ad Quadratum*»-pokalen for konkurranse mellom Porsgrunds, Skiens, Gjerpens og Fjelluglens skytterlag. Skytningen om denne

pokal ble avbrutt av krigen, men opptatt påny etter at krigen var slutt. Også denne pokal måtte vinnes 3 ganger. Den ble erobret til odel og eie av Porsgrunds Skytterlag i 1947.

I 1947 oppsattes en *lagspokal* for konkurranse mellom Eidanger og Porsgrunds Skytterlag. Den må vinnes tre ganger for å bli eiendom. Den løper framleis, idet Eidanger vant den i 1948 og Porsgrunn vant den i 1949 og 50.

For konkurranser mellom skytterlagets medlemmer har det vært stilt opp flere pokaler i årenes løp. Den største og mest ettertraktede av dem alle er *ingeniør Arthur Andersens minnepokal*.

Etter forslag fra et av lagets medlemmer, ble det på generalforsamlingen i 1946 innsamlet et større beløp for innkjøp av ovennevnte trofe, følgende har en aksje hver:

1947:	Sigurd Resell
1948:	Anders Oksum
1949:	Peder Andersen
1950:	Asle Sundaasen

Grossererne Alfred og Reidar Gundersen ga i 1948 2 Po-Ko pokaler for konkurranse blant medlemmene, henholdsvis for senior og junior. Hver pokal skal vinnes 3 ganger. Hver aksjetager får en miniaturopokal.

Følgende har en aksje hver:

Senior:	Junior:
1948: Anders Oksum	1948: Finn Plesner
1949: Sigurd Resell	1949: Arne Ragnhildrød
1950: Sigurd Resell	1950: Rolf Martinsen

Endelig skal nevnes at skytterlaget til sitt jubileumsstevne i 1950 fikk som gave 3 store vandrepokaler, nemlig:

Konsul Carl P. Wrights vandrepokal.

Stifternes vandrepokal.

I. R. 3.'s vandrepokal.

Sløpning av 300 m. skanse 1949.

Skytterlagets ledelse gjennom de 50 år.

En alminnelig omtale av hver enkelt av de mange virksomme lagsmedlemmer er det uråd å få med i en begrenset redegjørelse for lagets virksomhet. Et enkelt framtrepende eksempel skal dog tas med. Det vil ikke være til noen forkleinelse for de mange andre som fortjente å bli nevnt.

Det er *ingeniørkaptein Arthur Andersen*.

Andersen var både en fremragende skytter og en dyktig administrator. Han var skytterlagets formann i 1935 og 1936. Som sådan gikk han med liv og sjel inn i formannshvervet og det lykkedes ham i sitt første formannsår å nesten fordoble medlemstallet. I hans annet formannsår ble tallet av aktive skyttere nesten det tredobbelte av hva det var da hans formannstid begynte i 1935. Han satte i verk en rekke tiltak for å vekke interesse for skyteøvelsene, og var selv alltid på ferde som instruktør ved skyteøvelser og som leder. I sitt medlemsskap før og etter formannsperio-

den var han alltid den like aktive, like interesserte og alltid den hensynsfulle skytterkamerat.

I begynnelsen av siste verdenskrig måtte han, som så mange andre i den tid, redde seg ved å flykte til Sverige. Her ble han dessverre syk og avgikk ved døden i Stockholm i 1942.

I det følgende noteres lagets første styre og styret i jubileumsåret 1950. Dertil gis en oppgave over samtlige styreformenn siden lagets stiftelse:

Lagets første styre, valgt i 1900, var:

Dr. Tønnes Birkeland, formann.

Edv. Langeland, viseformann.

Chr. Knudsen, kasserer.

Andr. G. Wefring, styremedlem.

Ole Backe, —, —

Varamenn:

Th. Colberg, Martin Johannessen og Lauritz Rødh.

Lagets formenn gjennom 50 år:

Dr. Tønnes Birkeland: 1900—02, 05. 10—12.

H. E. Kjølseth: 1903—04.

Johan Jacobsen: 1906, 13.

Anton Kjølseth: 1907—08.

E. C. Knudsen: 1909.

A. H. Lyche: 1914.

Knut Schanke: 1915 (til 16/7).

Chr. Knudsen: 1915 (fra 16/7).

Thomas Slettene: 1916.

Arnt Bjerketvedt: 1917—18.

Isak Sølve: 1919—20.

Georg Hogstad: 1921.

Johan Buer: 1922—25, 28—30, 32.

Isak Kvestad: 1926 (til 15/8).

Karl Larsen: 1926 (fra 15/8) 1927.

Wilh. Siljan: 1931.

Johan Aspaas: 1933—34.

Arthur Andersen: 1935—36.

Haakon Hem: 1937—38.

Max Zunder: 1939—46.

Kurt Realfsen: 1947 til nu.

Lagets styre i jubileumsåret:

Kurt Realfsen, formann.
Jacob Sundaasen, viseformann.
Max Zunder, sekretær.
Trygve Tillisch, kasserer.
Edv. Jonassen, banemester.
Arne Lerstang, styremedlem.
John Bøhle, —, —

Litt statistikk.

For å kunne danne seg et fullstendig bilde av skytterlagets virksomhet og dets utvikling gjennom det halve århundrede er det nødvendig å studere statistikken over skyteøvelsenes omfang og skytternes antall. Det skjer best gjennom foreliggende oppgaver over avgitte skudd og antallet av aktive skyttere. Det har vært svingninger. Man vil legge merke til at det er den økonomisk vanskelige tid i midten av 20-årene, som særlig fortoner seg som en svakhetsperiode som bare langsomt ble arbeidet opp igjen, inntil det i 1935 ble tatt et krafttak for å få interessen opp påny. At dette lykkedes viser tallene for de etterfølgende år med all ønskelig klarhet. Den tvungne pause fra 1941 til 1945 danner naturligvis en unntagelse og et hull i statistikken.

Da det under verdenskrigen var grunn til å frykte at skytterlagets protokoller og dokumenter kunne bli beslaglagt av okkupasjonsmakten, utarbeidet lagets daværende formann, Max Zunder, et fullstendig kartotek over lagets medlemmer, dets tillitsmenn, utmerkelser o. s. v. fra lagets første tid. Dette utmerkede kartotek holdes til enhver tid a jour, og vil være til stor nytte og støtte for laget framover.

Fra årene før 1923 har man ikke tilstrekkelige oppgaver å holde seg til. Etter dette årstall derimot er kartotek og statistikk fullstendig.

Statistikkens tall for aktive skyttere og antall avgitte skudd er:

I 1903 var antall skudd 4,494. Steg deretter langsomt til 7,016 i 1906. Siden litt varierende ned til 6,503 skudd i 1922.

I 1923	82	skyttlere	med	7,844	skudd
- 1924	76	»	»	7,978	»
- 1925	34	»	»	2,601	»
- 1926	25	»	»	1,453	»
- 1927	23	»	»	1,681	»
- 1928	60	»	»	4,064	»
- 1929	71	»	»	3,904	»
- 1930	56	»	»	3,168	»
- 1931	56	»	»	3,016	»
- 1932	73	»	»	3,954	»
- 1933	56	»	»	3,820	»
- 1934	64	»	»	4,266	»
- 1935	115	»	»	10,786	»
- 1936	157	»	»	14,075	»
- 1937	85	»	»	15,525	»
- 1938	88	»	»	18,464	»
- 1939	114	»	»	19,080	»
- 1940	361	»	»	22,414	»
- 1945	54	»	»	2,461	»
- 1946	116	»	»	15,428	»
- 1947	64	»	»	19,792	»
- 1948	106	»	»	28,272	»
- 1949	158	»	»	46,976	»
- 1950	141	»	»	29,804	»

Reduksjonen i antallet av aktive skyttlere i 1947 er preget av baneutvidelsen og vanskelighetene for treningsmulighetene.

Gjenoppbygging og utvidelse av banen.

Da laget i mai 1945 igjen kunne overta skytebanen etter at tyskerne hadde tatt den som øvelsesplass var den i en sørgelig forfatning.

Skytterhuset var på det nærmeste defekt. Gulvet var brukket opp, vinduer ødelagt og hververk og jernskodde heler hadde satt sitt bedrøvelige preg over det hele.

Stort bedre var det ikke ved skansene. 100 m. var skutt i smadder og skivestativet ødelagt, 200 m. skansen sønderskutt av mitraljøser og maskingeværer og skansen på 300 m. i en makaber forfatning. Det eneste som

Rydding for ny stannplass 1950.

var inntakt var 600 m. da tyskerne ikke nyttet dette holdet til øvelser. Telefoner var også ødelagt. Skadetakst og erstatningskrav ble fremmet straks og de første utbedringer satt i gang, så allerede høsten 1945 kunne skytingen ta til igjen på banen. Arbeidet fortsatte også neste år med utbedringer.

Det viste seg ganske snart at banen var altfor liten. Tilgangen på skyttere øket og våren 1947 ble utvidelsesarbeidet satt i gang med stannplassen som ble flyttet fram 5 m. for å gi bedre rom bakover. Egen 600 m. stannplass ble bygget opp.

I 1948 ble skansen på 100 m. forlenget fra 4 til 12 skiver og 600 m. skansen utvidet fra 2 — 4 skiver.

Våren 1948 ble en oppnevnt finanskomite satt i sving med innsamling av penger og andre gaver for den nødvendige baneutvidelse, og bedrifter, forretningsfolk og private ga rommelig og villig sine bidrag. Skytterlaget står i dyp takknemlighet til alle som støttet og som gjorde det mulig å realisere utvidelsesplanene.

Det ble tidlig klart at den gamle banes areal var altfor liten. Det ble

derfor opptatt forhandling med grunneierens verge både om fornyelse av den gamle kontrakt som var utgått allerede i 1944 og en utvidelse av arealet. Det var imidlertid umulig å komme til noen forståelse med vergen, hvorfor laget måtte gå til ekspropriasjon. Den annen grunneier, Arnt Bjerketvedt, hadde allerede velvillig inngått ny kontrakt med laget.

Som medlemmer av det lovbevalgte baneutvalg oppnevntes fra Porsgrunn kommune, varaordfører H. E. Kjølsest og Gunnar Haugen. Eidanger herredstyre oppnevnte Bjarne Johnsen og Isak Solgård og skytterlaget oppnevnte Kurt Realfsen, Eduard Jonassen, Fredrik Tilly og Arne Lerstang.

Den 8. juli 1949 forelå utvalgets enstemmige innstilling som vedtokes enstemmig av Porsgrunns bystyre og Eidanger herredstyre.

Men saken var ikke enkel. Eidanger prestegård hadde beiterett i Bjørndalen skog, Norges statsbaner har vannbasseng på eiendommen, og selv om forsvarsdepartementet gjorde hva som stod i deres makt for å fremme saken så hurtig som mulig dro det i langdrag. Etter en uendelighet av skrivelser og henvendelser forelå endelig i april 1950 vedtak om ekspropriasjonsløyve, og saken ble fremmet for lensmannskjønn. Dette kjønn ble påanket av alle parter og først 4. juli i år ble overskjønnet holdt.

Skjønnsdommen ble et slag i ansiktet på skytterlaget og har vakt oppsikt langt utenom laget.

Men utvidelsesplanene fra 1948 skulle realiseres. I 1949 gikk man igang for alvor med 300 m. skansen og videre utbedring av stannplassen. Skivehuser skulle settes i stand, skytterhuset males og innredes videre og elektrisk lys innlagt. Det var tusen ting som skulle gjøres og alt skulle gjøres på frivillig basis av medlemmene. Uten forkleinselse for noen må her trekkes fram Kurt Realfsen og Eduard Jonassens innsats. Realfsen som lagets formann og Jonassen som formann i banekomiteen. Sent og tidlig samlet de sine tropper til arbeid, og selv var de på banen til alle tider, arbeidet og ledet. I 1949 var 9 skiver ferdige på 300 m. og planene klare for videre utbygging såsnart ekspropriasjonen var i orden.

Jubileumsåret 1950 kom, og med det meget annet å tenke på ved siden av baneutvidelsen. Foruten det vanlige vinterstevne for medlemmer ble det

også vedtatt å arrangere et større vinterstevne sammen med Fjelluglen skytterlag som også kunne feire jubileum samtidig. Hele 70 år hadde de å feire ved siden av Porsgrunds 50. Stevnet ble holdt på Meensvann med meget stor tilstutning. Stevnekontoret var på Skisfjellhytta og Heimevernet i Porsgrunn stod for radioforbindelsen med stannplassen ca. 2 km. fra kontoret, og det hele virket utmerket.

Såsnart snøen var gått av skytebanen i Bjørndalen var arbeidet her i full gang igjen. Det hadde ikke vært mulig å få tillatelse av grunneierens verge til å begynne arbeidet på det nye terreng før ekspropriasjonen var ferdig. Arbeidet måtte derfor foreløpig innskrenkes til det gamle areal. Her var imidlertid atskillig å gjøre. Underskog skulle ryddes, 200 m. skulle settes istand, skivehus skulle settes opp, sokkel til den nyanskaffede skytestol støpes, og en uendelighet av andre ting. Først i slutten av juli kunne arbeidet komme igang med selve utvidelsen. Stannplassen skulle utvides 24 m., ytterligere 5 skiver skulle det bli på 300 m. holdet. Byggetillatelsen fra Hærens våpentekniske korps hadde vi, og nu ble det satt full fres, alt skulle være klart til jubileumsstevnet 1.—3. sept. og skogen skulle hugges.

Vi må nevne at vår gamle skytterkamerat, Asle Sundaasen, som ledet hugsten, slet sent og tidlig og tempoet øket hos ham og andre etter som stevnet nærmet seg. I de dager satte Asle en rekord som skal bli vanskelig å slå. På en dag — riktignok lang dag — hugg han 14,7 kbm. tømmer, og lasten var som høvlet, men da var Asle trøtt. Vi kunne blåst ham over ende.

Gamle trofaste Peder Buer og Jonassen arbeidet fornuftig og trutt med tømring og oppbyggingen for stannplassen og det hele kom etter hvert på plass med slit og svette.

Bare de som kjenner terrenget, og de vansker det byr på å få alt på plass, forstår å vurdere det oppofrende arbeide lagsmedlemmene har utført og det vil til enhver tid stå til deres ære.

Omkring 16 tusen arbeidstimer er frivillig lagt ned på banen, men vi kan være stolte og glade over at de gaver laget har mottatt, i penger eller

Støpning av stannplassdekket 1950.

på annen måte, har fått en anvendelse som gir laget muligheter i framtiden og som har gitt en bane av høyeste verdi.

Ved samlagskonkurransen som laget vårt arrangerte i høst, ble det utfalt de vakreste og mest anerkjennende ord om banen. Med sine 12 skiver på 100 m., 3 skiver på 200 m. for presskytning, 14 skiver på 300 m. og 4 skiver på 600 m. holdet, og med kabularstativer på samtlige skiver; ble banen karakterisert som en av de beste teknisk sett i landet, samtidig som muligheten for å oppnå toppresultater var bedre enn kanskje på noe annet sted. Foruten selvanvisende $\frac{1}{3}$ fig. har laget 2 «småen» fig. og regulerbar skytestol.

Jubileumsåret 1950.

Det har lenge vært lagets mening at 50 års jubileet skulle feires med innsats på mange måter. Banen skulle først og fremst være ferdig, så skulle stevner i forbindelse med jubileet holdes og dessuten skulle det ytre ansikt vises.

På generalforsamlingen 1949 ble det vedtatt et forslag til lagsmerke og medalje. Merket er utarbeidet på grunnlag av lagets fane, dessuten ble det vedtatt å innstifte fortjenstmedalje og jubileumsmedalje, og det ble oppnevnt et ordensutvalg. Merket og medaljene er utført av gullsmed J. Tostrup.

Laget har i år (jubileumsåret 1950) arrangert følgende stevner :

Medlemskonkurranse den $29/1$ på Lundevann.

Militært langrenn den $26/2$ i Solum.

Jubileumsfeltstevne den $5/3$ på Meensvann.

Åpningsstevne den 13. og $14/5$ på banen.

Dugleiksmerkeskytning den $18/6$ på banen.

Jubileumsstevne den 1.— $3/9$ på banen.

Samlagsskytningen den $17/9$ på banen.

Skytn. om Hærens skarpskyttermerke den $24/9$ på banen.

Lags- og klassemesterskap den $8/10$ på banen.

Skogsløp med skyting den $22/10$ i Langangen.

Foruten egne arrangementer deltok våre medlemmer i en rekke konkurranser innen samlaget og ved landskytterstevnet, og premiehøsten har vært utmerket, særlig tatt i betraktning den mindre anledning til trening på grunn av baneutvidelsen.

Årets store begivenhet var selvfølgelig Jubileumsstevnet 1.—3. sept. og det var ikke med liten stolthet en kunne by skytterne velkommen.

Skytterlaget møtte en enestående velvilje ved innsamlingen av gavepremier. Private, forretninger, bedrifter og institusjoner og Dorsgrunns kommune, ga med rund hånd og laget utdelte verdifulle gavepr. i hver skytning og for alle klasser. Lagets medlemmer sikret seg 18 av de 58 gavepremier.

En rekke av våre eldste medlemmer deltok i skytningen.

Velvillighet og samarbeid.

Det kvinnelige innslag i skytningen har ikke vært særlig fremtredende innen laget. Riktignok har vi en rekke damer som medlemmer av laget, men dessverre meget få er aktive. Imidlertid har en til enhver tid kunnet regne med hjelp og støtte av damene når en hadde bruk for dem.

Loffene har ydet laget særlig støtte og hjelp ved alle arrangementer og tilstelninger og er meget populære blant karene for sitt uslukkkelige humør og enestående velvilje.

Samarbeidet med Heimevernet har helt fra begynnelsen vært utmerket og en betydelig del av lagets medlemmer har rekruttert Heimevernets rekker såvel i Porsgrunn som Eidanger, og foruten Porsgrunns Heimevern nytter også Langangen kompani banen til trening i den utstrekning de har behov for det.

Regimentet har til enhver tid vist hjelpsomhet og samarbeidsvilje og vi har hatt gleden av årvist å arrangere skytning om hærens skarpskyttermerke, likesom banen i ikke liten utstrekning er nyttet av det militære for skyteøvelser. Det tyder på at samarbeidet vil styrkes ytterligere framover.

Laget har gjennom årene mottatt støtte fra private, forretningsdrivende, bedrifter og institusjoner og også Porsgrunns kommune har bevilget beløp til lagets drift og til premier.

Uten den allsidige støtte fra så mange hold ville det ikke vært mulig å holde laget i hevd og framgang, og en må håpe at laget også i framtiden må ha almenhetens forståelse og velvillighet.

Fortjente medlemmer.

Tønnes Birkeland.

H. E. Kjølseth.

Innenfor et lag vil det med årene vise seg at enkelte medlemmer skiller seg ut ved særlig interesse og arbeid. Også vårt lag har en rekke utmerkede medlemmer.

I den for laget meget store gruppe må nevnes Tønnes Birkeland. Han er lagets første formann og fremdeles en skytter med levende interesse for lag og skyttersak. I 50 årig aktivt virke har han vært en støtte og et eksempel for den yngre slekt, og laget utnevnte ham til æresmedlem ved 35 års jubileet. Birkeland er lagets eldste medlem.

H. E. Kjølseth har også 50 årig virke bak seg i skytterlagets tjeneste. Han har hele sitt liv vært en aktiv mann, og skytterlaget har også nydt godt av hans store interesse og arbeidssomhet. Han var lagets formann 1903—04.

Han var med ved anlegget av lagets første bane, formann i baneutvalget da banen ble flyttet til Bjørndalen og igjen formann i utvalget ved ekspropriasjonen og utvidelsen av banen nu i jubileumsåret. Som skytter har han vært fremrakende. Organisasjonsmedaljen i gull tok han allerede 1903 og

i tidens løp er hans premiehøst blitt betydelig. At han fremdeles er aktiv skytter og med ære hevder seg i konkurransen, tross sine 80 år, sier i grunnen alt om vitaliteten hos denne glødende forsvars- og skyttervenn.

Ved 50 års jubileet er H. E. Kjølsest utnevnt til lagets æresmedlem.

Medlemsfortegnelse 1950.

Abrahamsen John

Ajer Aslak

Andersen Andreas

Andersen Peder

Andersen Olaf

Andersen Harald

Andersen Bjørn Olaf

Andersen Rolf Arthur

Andersen Thorleif

Antonissen Sigurd

Aasen Einar

Aasen Ivar

Amundsen Svein

Amundsen Tore

Amundsen Odd

Andresen Anker

Ahlbom Per

Aspaas Arne

Aspaas Johan

Aspaas John

Aspaas Reidar

Augestad Helge

Augestad Jacob

Aune Otto

Aslaksen Bjarne

Bakke Arnulf

Bakke Thorbjørn

Bakke Thordis

Birkeland Olav

Birkeland Tønnes

Birkeland Tore

Bjerketvedt Nils

Bjerketvedt Olav

Bjerketvedt Arne

Bjerketvedt Arnt

Borchsenius Johs.

Buer Peder

Buer Haakon

Bøch Roar

Bøhle John

Bøhle Jørgen

Bøhle Torild

Bøhle Anders

Borgestad Gunnar

Berg Per

Braathen Jens K.

Braarud O. W.

Dahle Finn

Dalen Hans Olav

Dyraas Harald

Edvardsen Edv.

Elfstrøm Walter

Ellefsen Tønnes

Enger Bjarne

Endresen Arvid Theil

Eide Olav

Eknes Sigurd

Eriksen Nils

Evensen Eyv. Thiis

Evensen Thiis Harald

Enger Lars

Evje Randi

Flagstad Aage

Flagstad Birger

Finne Henrik C.

Finne Thor C.

Flogstad Jacob

Fredheim Borgar

Fredriksen Olaf

Framnes Rolf

Funnemark Arve

Funnemark Einar

Furuodden Nic.

Fjone Harald

Gleserud Arvid Halvard

Gulliksen Hans

Gundersen Thorleif

Gundersen Hjørdis

Gundersen Trygve jr.

Gundersen Herman

Gundersen Reidar

Gregersen Gunnar

Grønbacken Oskar

Grottnes William

Grotbek Halvor

Gauslaa Sverre

Hagen Kristian

Halvorsen H. Kr.

Halvorsen Haakon

Halvorsen Reidar

Hansen Alfred

Hansen-Dahl E.

Hansen Thorvald

Hansen Hans

Hamre Mons

Hauen Reidar

Haugen Gunnar Th.

Haugen Odd

Halvorsen Sverre

Høgen Kristian

Hartvigsen Per

Helgesen Charles

Helgetveit O. G.

—, — Gudmund

—, — Stian

Heyerdahl Alb.

—, — fru

Henriksen Alf

Hogstad Georg

Homane Ingemar

Homane Per

Houlder K. B.
Hovet Hans
Hundekilen Jakob
Hansen Isak
Hjalmarson Lie O.

Isaksen Sigurd
Isaksen Finn

Jacobsen Johan
Jacobsen Nils
Jacobsen Sverre
Jeremiassen Joh.
Johannessen Johs.
Johansen Leif
Jonassen Edv.
Jonassen Georg
Jørgensen Alfred
Jacobsen Ole
Jakobsen Helge
Jacobsen Arthur
Jønholt Hermod
Jønholt Svein
Jensen Dagfin

Kjølseth H. E.
Kjølseth A.
Kjørholt Peder
Kjørholt Per jnr.
Kjørholt John
Klykken Fritz
Knudsen Eiv. D.
Knudsen E. C.
Knudsen Finn C. jnr.
Knudsen Jørgen C.
Knudsen Johs. jnr.
Kristensen Hans
Kristoffersen K.
Kvestad Halvor
Kvestad Isak
Kjeldsen Lund Birger
Kaasa Ingvald
Knudsen Mosse fru
Køller Hilmar
Kristoffersen Olaf
Kongerød Arne
Kornmo Hans
Kittilsen Adolf
Kronborg Arne

Lerstang Arne
Lerstang Harald
Larsen Sigurd G.

Larsen Marlow
Larsen Lars
Lassen Rasmus
Lindahl Rolf
Lindahl Else fru
Lillegaardsseter Even
Legar Johan
Lorentzen Asbj.
Lie Sigurd
Lunde Harald
Lunde Arnt
Langangen Jakob
Lømo Bronken

Magnussen O. Chr.
Moland Halvor
Moholt Hans
Martinsen Olav
Martinsen Rolf Kristian
Martinsen Simon
Molve Chr. F.
Melgaard Thomas
Moen Ragnar Verner
Mundal Johannes K.
Møller Aall Jakob
Myhra Alf
Myhre John
Møller Lorange
Markussen Arne Johan

Namløs Morten
Nordahl Hans
Nordby Haakon
Nielsen Peder
Nilsen Solstad Nils
Nygaard Rolf Henry

Oksum Anders
Oksum Arnt
Oksum Ninni fru
Opsund Alf
Olsen Carl Sigurd
Olsen Siggen
Olsen Thorbjørn
Ovastrøm Olav

Peltersen Peter
Petersen Dahl Tormod
Petersen Trygve
Pedersen Peder
Paulsen Malvin
Plesner Odd

Plesner Finn
Plesner Odd jnr.
Plesner Molla fru
Presteseter Jonny
Paulsen Bugge Herman

Qvenild Arne

Realfsen Kurt
Realfsen Gunnar
Realfsen Sigvart
Realfsen Reidun
Realfsen Halfdan
Ragnhildrød Thorleif
Ragnhildrød Arne
Reim Johan
Resell Sigurd
Rosland Ole
Rosland Lorange
Rennesund Martin
Ruglvedt Harald
Rønning Harald
Rønningen Anders

Smith Birch Hans J.
Smith Birch Vesla fru
Smith Birch Eilif
Schou Olaf Wright
Siljan Nils
Siljan Sverre
Skaardal Gjerløw
Solem Trygve
Slaatta Jon Petri
Stokke Sverre
Sundsaasen Asle
Sundsaasen Erling
Sundsaasen Jacob
Skoglund Jens
Solgaard Isak
Smith Per
Sjørdal Sigvold
Sjørdal Kåren fru
Sørensen Øivind
Slaatta Gunleik
Setre Yngvar
Salvesen Ragnvald
Sølie Leit
Sundby Ragnar
Stivimoen Bjarne
Stulen Hans
Steinhaus Anne frk.
Skaugen Karl Gunnar

Smørvik Olav
Siggerud Bjørn

Thowsen Kristian
Tovsen Ingvald
Tillisch Trygve
Tilly Fredrik
Thommesen Trygve
Thorstensen Arne
Thorsen Kjell

Thorjussen Jan
Thorsen Karl
Thorstensen Reidar
Teigen Enok
Traagstad Bjørn
Tønnesen Nicolay

Woxen Sigurd
Wilhelmsen Erling
Wiersdalen Karenius

Vegan Nils Trygve
Wright Carl S.
Wright Bjarne Gordon
Wright Carl P.

Ystad Trygve
Zunder Gunvor fru
Zunder Max
Zunder Rolf Otto
Øvald Emil

Skytterlagets styre 1950.

Jacob Sundsaasen, varaforman,	Kurt Realfsen, forman,	Eduard Jonassen.
Trygve Tillisch, kasserer.	Max Zunder, sekretær.	Arne Lersfang.
		John Bøhle.